

[Hækkerup.]

Bekymringer og Vanskeligheder ved at skaffe blot det allernødvendigste, blot det daglige Brød til den store Familie. Det er i et saadant Hjem, at den virkelige Nød indtræffer, at der virkelig savnes og lides, og i overmaade mange Tilfælde vil en rundelig Hjælp til et saadant Hjem i Tide baade være nødvendig og i det lange Løb i høj Grad betale sig for Samfundet.

Denne Grænse for Ydelsen er altsaa efter min Mening alt for lav, og den er tillige, som den er fastsat i Forslaget, i alt Fald for mig ret uforstaaelig. Indenfor Flækkerne og paa Landet er det jo saaledes, at det højeste, en Familie kan faa udbetalt i 1 Aar, er 250 Kr., men jeg er ikke ganske klar over, hvorledes de Karantænebestemmelser, der saa træder i Kraft, vil komme til at virke, og det vil jeg gerne bede den højtærede Indenrigsminister udtale sig om. Jeg har forstaaet det saaledes, at hvis f. Eks. en Familie i Tiden fra 1. Januar 1929 til 31. Maj samme Aar faar udbetalt 250 Kr., saa har den faaet Maksimum, og saa kan den ikke faa mere, men den vil efter Lovforslaget faa en Karantæne af 1 Aar; hvis den saa kommer i Trang, vil den igen kunne begynde at faa Hjælp den 1. Juni 1930, naar altsaa 1 Aar er gaaet. Saaledes har jeg forstaaet Forslaget. Men hvis man nu tænker sig, at Familien indenfor det samme Tidsrum fra 1. Januar til 31. Maj 1929 havde faaet udbetalt 230 Kr., og den saa kunde klare sig og klarede sig en halvanden Aars Tid, men derpaa igen kom i Trang, f. Eks. omkring den 1. December 1930, saa kunde den kun faa udbetalt 20 Kr., for dermed vilde den i Løbet af 2 Aar være kommet op paa et Beløb af 250 Kr., og saa kunde den ikke faa mere. Med andre Ord, dette at Familien fik et mindre Beløb end de 250 Kr. første Gang, bevirker, at den kan faa noget anden Gang, men naar den har faaet de 20 Kr. f. Eks. den 15. December 1930, vil en saadan Familie først atter kunne faa Hjælp af Hjælpekassen den 16. December 1931, hvis Lovforslaget skal forstaaes saaledes, som jeg forstaaer det, og jeg kan ikke læse det anderledes. Jeg synes, at disse Bestemmelser i Virkeligheden virker ganske urimeligt og i allerhøjeste Grad maa nødvendiggøre Vedtagelsen af Ventilbestemmelser. Eller et andet Forhold: hvis Hjælpen er ydet over et længere Tidsrum end 2 Aar, indtræder der, naar Maksimum for Hjælpen er naaet, en Karantæne paa 6 Maanedere. Jeg har ved at læse Forslaget, dets Bemærkninger og den højtærede Indenrigsministers Forelæggelsestale faaet det

Indtryk, at man stadig skal opsummere de Smaaabeløb, en Familie faar i Aarenes Løb, indtil Maksimum er naaet. Hvis man altsaa tænker sig, at en Familie f. Eks. i Løbet af 9 Aar hver Vinter har faaet en 20, 30 eller 40 Kr., saaledes at den, naar de 9 Aar er gaaet, i alt har faaet en Hjælp af f. Eks. 230 Kr., og der saa i det 10ende Aar indtræffer en større Kalamitet for Familien, Børneantallet er vokset, der bliver Sygdom o. s. v., saa kan denne Familie kun faa udbetalt de 20 Kr., der mangler i Maksimum, og naar de 20 Kr. er udbetalt, skal den i Karantæne i 6 Maanedere, til Trods for at Hjælpen har strakt sig over en halv Snes Aar. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om Forslaget virkelig skal forstaaes saaledes. Hvis det ikke er Meningen, bliver det sikkert i allerhøjeste Grad nødvendigt at forandre dets Tekst.

Jeg har i de kritiske Bemærkninger, jeg har fremført navnlig imod disse to Paragraffer, § 2 og § 4, brugt Udtrykket „de nuværende Forhold“. Jeg ønsker dermed at sige, at vi i Socialdemokratiet aldeles ikke har det Ideal i Hjælpekasseinstitutionen at skabe den store Forsørgelsesanstalt. Vi ønsker den sociale Lovgivning udbygget saaledes, at der efter bestemte Regler ydes de fornødne Haandsrækninger fra Samfundets Side i de forskellige Tilfælde, hvorunder Befolkningen kan komme i Trang, men saa længe navnlig Arbejdsløshedsunderstøttelsesspørgsmaalet har den Løsning, eller rettere den Mangel paa Løsning, som Tilfældet er i Øjeblikket, er det i allerhøjeste Grad nødvendigt, at Hjælpekassen kan træde ganske anderledes hjælpende til, end der er Mulighed for efter det foreliggende Forslag.

Nu kunde jeg tænke mig, at den højtærede Indenrigsminister vil henvise til det Forslag, vi skal behandle efter dette, Forslaget om Krisekasser. Jeg skal ikke komme længere ind paa dette Spørgsmaal, men jeg har dog den bestemte Opfattelse, at saaledes som Forholdene er indenfor den største Part af Fagforeningerne og navnlig i de daarligst stillede, vil det være umuligt, at der paa Grundlag af dette Lovforslag kan dannes en virkelig tidssvarende Forsikring. Men selv om det skete, selv om vi fik Arbejdsløshedslovgivningen og forskellige andre sociale Love forandret, vil det alligevel være nødvendigt, at vi i Hjælpekasseloven har Ventiler, som kan bruges i særlige Tilfælde, Ventiler, som svarer til dem, vi har i den nuværende Lov, thi Forholdene er og kan blive meget forskellige de forskellige Steder og for de forskellige Familier, og det er i alt Fald et